

Jag till arresten
 Du icke ej lönligt :: tillbaka går,
 Just der jag blir välkomna gästen,
 Fast oron följer mina spår
 Uti arresten.

Jag i arresten
 Har fordom varit :: en kommandant.
 Till syndarn kom den mjuka presten,
 Jag hörde honom tala sannt
 Uti arresten.

Då i arresten
 Guds ord jag hörde :: jag likväl drack,
 Och brydde mig slätt ej om resten,
 Förutan öl och rom och rack
 Uti arresten.

Men i arresten
 Kom ångern till mig :: wist mången natt;
 Jag tänkte blott på punch, ej presten,
 Och presten trodde jag besatt
 Uti arresten.

Ufrån arresten
Jag hämtat godset :: jag har ej nöd:
Skomakarn, stackarn, blott har lästen,
Men jag har dagligt öfverflöd
Ufrån arresten.

Uti arresten
Jag pinar alla :: respekt jag har;
Jag samlar allt ur dolda nästen,
Det är förwärfwadt, som jag tar
Uti arresten.

Ufrån arresten
Till källarn Draken :: förutan fjäs,
Och sedan drängen förspånt hästen,
Jag reser strax uti min chås
Ufrån arresten.

Sen till arresten
Jag trött och tungsint :: tillbaka far,
På vägen tänker jag på presten,
Men kommer hem, en glögg jag tar,
Uti arresten.

Nu i arresten
Uti all tysthet :: jag wanka plår,
Och glömmmer bortt de starka fästen,
Och tror mig att en kung jag är
Uti arresten.

Men i arresten,
Jag som war fordom :: så styf och rak,
Och som ett lag drogs utaf hästen,
Snart blifwer wänlig och blir spak
Uti arresten.

Ufrån arresten
Då skynda, skynda :: du sjuke man!
Dig Doctorn plåstrar — men för resten
Han nånsin dig ej hjälpa kan.
Nej, tag nu presten!